

KİTAP III

MEZMUR 73

Asafın Mezmurudur.

GERÇEK, Allah İsrail'e,

Yüreği temiz olanlara iyidir.

² Ben ise, ayaklarım sürçmek üzere idi;

Az kaldı adımlarım kayacaktı

³ Çünkü kötülerin selâmetini görünce

Mağrurları kışkandım.

⁴ Çünkü onların ölümünde ağrılar yoktur;

Ve bedenleri besilidir.

⁵ Onlarda halkın derdi yoktur;

Ve insanlar gibi belâ çekmezler.

⁶ Bunun için gurur onlara gerdanlık gibidir;

Zorbalık onları elbise gibi örtüyor.

⁷ Gözleri semizlikten dışarı fırlar;

Yüreğin dileklerinden öte geçtiler.

⁸ İstihza ederler, ve gaddarlıktan kötülükle söyleşirler;

Yüksekten konuşurlar.

⁹ Ağızlarını göklere koydular,

Ve dilleri yerde dolaşır.

¹⁰ Onun için bunların kavmı buraya döner,

Ve bol sular onlara içirilir.

¹¹ Ve derler: Allah nasıl bilir?

Ve Yüce Olanda bilgi var mıdır?

¹² İşte, kötüler bunlardır;

Ve daima rahattalar, servet çoğaltırlar.

¹³ Gerçek, yüreğimi boş yere temizlemişim,

Ve suçsuzlukla ellerimi yıkamışım;

¹⁴ Çünkü her gün belâyâ uğradım,

Ve her sabah ceza çektim.

¹⁵ Eğer: Böyle söyliyeyim, deseydim,

İşte, senin oğullarının nesline hainlik ederdim.

¹⁶ Buna nasıl akıl erdirebilirim diye düşününce,

Bu benim gözlerimde güç bir iş idi;

¹⁷ Allahın makdisine girinciye kadar,

Onların sonunu anlayıncıya kadar.

¹⁸ Gerçek, onları kaypak yerlere korsun;

Onları yıkıma düşürürsün.

¹⁹ Nasıl bir anda harap oldular!

Dehşet içinde büsbütün bittiler.

²⁰ Uyanan için ruya nasılsa,

Ya Rab, sen uyanınca, onların suretini hor göreceksin.

²¹ Çünkü yüreğim acılaştı,

Ve gönlümde incindim;

²² Ben ise, akılsızdım, ve bilgisiz;

Senin indinde hayvan gibi oldum.

²³ Fakat ben daima seninle beraberim;

Benim sağ elimden tuttun.

²⁴ Öğüdünle bana yol gösterirsin,

Ve sonra beni izzetle alırsın.

²⁵ Göklerde başka kimim vardır?

Ve yeryüzünde senden başkasını istemem.

²⁶ Bedenim ve yüreğim eriyor,

Fakat yüreğimin kuvveti ve payım daima Allah'tır.

²⁷ Çünkü, işte, senden uzak duranlar yok olur;

Senden ayrılıp zina edenlerin hepsini yok edersin.

²⁸ Fakat Allaha yaklaşmak bana iyidir;

Senin bütün işlerini bildireyim diye,

Rab Yehovayı kendime sığınacak yer ettim.

MEZMUR 74

Asafın Maskilidir.

EY Allah, niçin bizi ebediyen bıraktın?

Senin otlağının koyunlarına karşı niçin öfken tütmektedir?

² Eski zamandan beri kendine edindiğin,

Mirasının sıptı olsun diye fidyesini ödediğin cemaati,

Ve onda oturduğun şu Sion dağı an.

³ Ebedî harabelere doğru yürü;

Düşman makdiste her kötülüğü etti.

⁴ Hasımların senin cemaat yerinde gümürdediler;

Alâmet olarak kendi bayraklarını diktiler.

⁵ Sıklık ağaçlar üzerine

Balta kaldıran adamlar gibi göründüler.

⁶ Ve şimdi, onun bütün oyma işlerini

Balta ile ve çekiçlerle kırıyorlar.

⁷ Makdisine ateş saldılar;

İsminin meskenini yere çalıp murdar ettiler.

⁸ Yüreklerinde dediler: Onları hep birden harap edelim;

Memlekette Allahın bütün cemaat yerlerini yaktılar.

⁹ Bayraklarımızı görmüyoruz;

Artık peygamber yok,

Ve içimizde kimse bilmiyor ne vakte kadar . . .

¹⁰ Ne vakte kadar hasım sitem edecek, ey Allah?

Senin ismine düşman ebediyen küfredecek mi?

¹¹ Niçin elini, sağ elini, geri çekiyorsun?
Onu bağrından çıkar, onları bitir.

¹² Fakat Allah eski zamandan beri Kıralımdır;
Yeryüzünde kurtuluşlar yapan odur.

¹³ Sen kudretin ile denizi böldün;
Deniz canavarlarının başlarını sular içinde kırdın.

¹⁴ Sen Levyatanın başlarını ezdin;
Onu çölde yaşayan kavma yiyecek ettin.

¹⁵ Sen pınarı ve seli fişkırttın;
Daima akan ırmakları kuruttun.

¹⁶ Gündüz senindir, gece de senin;
Nuru ve güneşi sen hazırladın.

¹⁷ Yerin bütün sınırlarını sen koydun;
Yazı ve kışı sen yarattın.

¹⁸ Ya RAB, şunu an, düşman sitem etti.
Ve akılsız kavm senin ismine küfretti.

¹⁹ Kendi kumrunun canını canavara verme;
Hakirlerinin hayatını ebediyen unutma.

²⁰ Ahde bak; çünkü diyarın karanlık yerleri
Zorbalık meskenleri ile doldu.

²¹ Mağdur adam rüsvay olarak dönmesin;
Hakirler ve fakirler senin ismine hamdetsinler.

²² Kalk, ey Allah, kendi davanı gör;
Akılsızın bütün gün sana sitem ettiğini an.

²³ Hasımlarının sesini unutma;
Sana karşı ayaklananların velvelesi daima yükseliyor.

MEZMUR 75

Musikacıbaşı için. Al-taşhet üzre.

Asafın Mezmurudur. İlâhi.

SANA şükrederiz, ey Allah;
Şükrederiz, çünkü senin ismin yakındır;
Senin şaşılacak işlerin onu ilân ederler.

² Muayyen vakti bulunca,
Ben doğrulukla hükmedeceğim.

³ Yer ve onda oturanların hepsi eridi;
Onun direklerini ben pekiştirdim.

[Sela

⁴ Övünen adamlara dedim: Övünmeyin;
Ve kötülere: Boynuz kaldırmayın;

⁵ Boynuzunuzu yukarı kaldırmayın;
Dik başla söylemeyin.

⁶ Çünkü ne güneşin doğduğu yerden, ne battığı yerden,
Ne de dağlar çölünden yükselme gelir.

⁷ Ancak hâkim olan Allaktır;
Birini alçaltır ve birini yükseltir.

⁸ Çünkü RABBİN elinde kâse vardır, ve şarabı köpürür;
Karışık içki ile doludur, ve ondan döker;
Gerçek, bütün yerin kötülere tortusunu emip içeceklerdir.

⁹ Fakat ben ebediyen ilân ederim,
Yakubun Allahına terennüm ederim.

¹⁰ Ve kötülerin hep kuvvetlerini kıracağım;
Fakat salihlerin kuvveti yükselecektir.

MEZMUR 76

*Musikacıbaşı için. Neginot üzerine,
Asafın Mezmurudur. İlâhi.*

YAHUDADA Allah bilinir;

İsrailde ismi büyüktür.

² Ve onun çardağı Salemedir,

Oturduğu yer de Siondadır.

³ Orada yayın ateşli oklarını,

Kalkanı, kılıcı ve cengi kırdı.[*Sela*

⁴ İzzetli olan sensin,

Soygun dağlarından yüce.

⁵ Yüreği pek olanlar çapul edildiler,

Uykularını uyudular;

Ve bütün kuvvetliler ellerini bulmadılar.

⁶ Ey Yakubun Allahı, senin azarlamandan,

Cenk arabası da at da derin uykuya daldı.

⁷ Sen korkunçsun, sen;

Ve öfken zamanında önünde kim durabilir?

⁸ Yerin bütün hakirlerini kurtarmak için,

Ey Allah, muhakemeye kalkınca,

⁹ Hükmü göklerden işittirdin;

Yer korktu ve sustu.[*Sela*

¹⁰ Gerçek, insanın gazabı sana hamdeder;

Gazabın artanını sen bağlarsın.

¹¹ Adayın, ve Allahınız RABBE ödeyin;

Onun çevresinde olanların hepsi, korkunç olana hediyeler getirsin.

¹² O emîrlerin ruhunu kırar;

Dünya kırallarına korkunçtur.

MEZMUR 77

Musikacıbaşı için. Yedutuna göre,

Asafın Mezmurudur.

SESİM Allahadır, ve feryat ederim;
Sesim Allahadır, ve bana kulak verir.

² Sıkıntım gününde Rabbi aradım;
Elimi geceleyin açtım ve gevşemedi;
Canım teselli edilmek istemedi.

³ Allahı anarım ve inlerim;
Şikâyet eylerim ve ruhum bayılır.

[*Sela*

⁴ Göz kapaklarımı tutmaktasın;
İçim sıkılıyor da söyleyemiyorum.

⁵ Eski günleri,
Geçmiş devirlerin yıllarını düşündüm.

⁶ Gece içinde ilâhimi anarım;
Yüreğimle konuşurum;
Ruhum da inceden inceye soruşturur:

⁷ Acaba Rab ebediyen bırakacak mı?
Ve bir daha razı olmayacak mı?

⁸ Acaba inayeti ebediyen sona mı erdi?
Sözü nesilden nesle boşa mı çıktı?

⁹ Acaba Allah acımağı unuttu mu?
Rahmetlerini öfke ile kapadı mı? [*Sela*

¹⁰ Benim derdim budur, dedim;
Fakat Yüce Olanın sağ elinin yıllarını anarım.

¹¹ RABBİN işlerini anıyorum;
Çünkü eski vakitten olan hârikalarımı anarım.

¹² Ve senin bütün işlerini derin düşünürüm,
Ve senin yaptıkların hakkında düşünceye dalarım.

¹³ Ey Allah, senin yolun kudsiyettedir;
Allah gibi büyük ilâh kimdir?

¹⁴ Hârikalar eden Allah sensin;
Kavmlar arasında kudretini bildirdin.

¹⁵ Bazun ile kavmını,
Yakub ve Yusuf oğullarını, kurtardın.

[*Sela*

¹⁶ Sular seni gördü, ey Allah;
Sular seni görüp korktular;
Enginler de titredi.

¹⁷ Bulutlar su boşalttılar;
Asüman ses verdi;

Okların da uçuştular.
¹⁸ Gürleyişinin sesi kasırgada idi;

Simşekler dünyayı aydınlattı;

Yer titredi ve sarsıldı.

¹⁹ Senin yolun denizde,
Ve yolların büyük sularda idi,
Ve izlerin belli değildi.

²⁰ Musa ve Harunun elile,
Kavmını sürü gibi göttün.

MEZMUR 78

Asafın Maskilidir.

EY kavmım, şeriatime kulak verin;
Ağzımın sözlerine kulağınızı iğın.

² Ağzımı meselle açayım;
Eski zamandan olan sırları beyan edeyim.

³ Onları işittik ve bildik,
Ve atalarımız bize anlattılar.

⁴ Onları oğullarından gizlemeyeceğiz,
RABBİN senasını, kuvvetini ve ettiği şaşılacak işleri
Gelecek nesle anlatacağız.

⁵ Yakubda bir şehadet ikame etti,
Ve İsrailde bir şeriat koydu,
Atalarımıza emretti ki,
Oğullarına onları öğretsinler;

⁶ Ta ki, gelecek nesil, doğacak çocuklar bilsinler de,
Kalkıp kendi oğullarına anlatsınlar,

⁷ Ve ümitlerini Allaha bağlasınlar,
Ve Allahın işlerini unutmasınlar,
Ancak onun emirlerini tutsunlar,

⁸ Ve ataları gibi inatçı ve âsi,
Yüreğini pekiştirmemiş
Ve ruhu Allaha sadakatsiz bir nesil olmasınlar.

⁹ Silâhlı, okçu Efraim oğulları,
Cenk gününde geri döndüler.

¹⁰ Allahın ahdini tutmadılar,
Ve onun şeriatinde yürümek istemediler;

¹¹ Ve onun işlerini,
Ve kendilerine gösterdiği şaşılacak işleri unuttular.

¹² Mısır diyarında, Tsoan kırında,
Atalarının önünde şaşılacak işler etti.

¹³ Denizi yardı ve onları geçirdi;
Ve suları bir yığın gibi durdurdu.

¹⁴ Gündüzün bulutla,
Ve bütün gece ateş ışığı ile onlara yol gösterdi.

¹⁵ Çölde kayaları yardı,

Ve derinliklerden gelir gibi onlara bol bol içirdi.

¹⁶ Kayadan akar sular çıkardı,

Ve suları ırmaklar gibi akıttı.

¹⁷ Fakat ona karşı yine suç etmekte,

Çölde Yüce Olana karşı isyan etmekte devam ettiler.

¹⁸ Ve iştihalarına göre yiyecek isteyerek,

Yüreklerinde Allahı denediler.

¹⁹ Ve Allaha karşı söz söyliyip dediler:

Allah çölde sofraya kurabilir mi?

²⁰ İşte, kayaya vurdu da sular fışkırdı,

Ve seller coştı:

Ekmek de verebilir mi?

Kavmına et bulur mu?

²¹ Bundan dolayı RAB iştihayı gazaplandı;

Ve Yakuba karşı ateş tutuştu,

Ve İsrail'e karşı öfke yükseldi;

²² Çünkü Allaha inanmadılar,

Ve onun kurtuluşuna güvenmediler.

²³ Bununla beraber yukardan asümana emretti,

Ve göklerin kapılarını açtı;

²⁴ Ve yemek için üzerlerine man yağdırdı,

Ve göklerin buğdayını onlara verdi.

²⁵ Herbiri kudretliler ekmeğini yedi;

Onlara doyuncuya kadar yiyecek gönderdi.

²⁶ Göklerde şark yelini estirdi;

Ve kuvvete cenup yeline yol gösterdi.

²⁷ Ve eti onlar üzerine toz gibi,

Kanatlı kuşları da denizlerin kumu gibi yağdırdı;

²⁸ Onları konakları ortasına,

Ve oturdukları yerlerin çevresine düşürdü.

²⁹ Böylece yediler ve çok doydular;

Ve istediklerini onlara verdi.

³⁰ Henüz iştihaları üzerlerinde,

Yiyecekleri daha ağızlarında iken,

³¹ Allahın öfkesi onlara karşı yükseldi,

Ve en semizlerinden öldürdü,

Ve İsrailin yiğitlerini yere serdi.

³² Bütün bununla beraber yine suç ettiler,

Ve onun şaşılacak işlerine inanmadılar.

³³ Bunun için onların günlerini boşlukla,

Ve yıllarını dehşetle bitirdi.

³⁴ Kendilerini öldürdüğü zaman onu araştırdılar;

Ve geri döndüler ve Allahı gayretle aradılar.

³⁵ Hatırladılar ki, Allah onların kayası idi;
Ve Yüce Allah onları kurtaran idi.
³⁶ Fakat ağızları ile ona yaltaklandılar,
Ve dilleri ile ona yalan söylediler.
³⁷ Çünkü yürekleri onunla doğru değildi,
Ve onun ahdinde sadık değildiler.
³⁸ Fakat o, rahîmdir, fesadı bağışladı, ve helâk etmedi;
Ve çok kereler öfkesini onlardan çevirdi,
Ve bütün gazabını uyandırmadı.
³⁹ Hatırladı ki, onlar beşerdir,
Geçen ve geri dönmiyen bir yel.
⁴⁰ Kaç kere çölde ona isyan ettiler,
Ve ıssız yerde onu gücendirdiler!
⁴¹ Allahı tekrar tekrar denediler,
Ve İsrailin Kuddûsunu incittiler.
⁴² Onun elini,
Ve onları hasımdan kurtardığı günü anmadılar;
⁴³ Nasıl Mısırda alâmetlerini,
Tsoan kırında hârikalarını yaptı,
⁴⁴ Irmaklarını ve derelerini,
İçmesinler diye kana çevirdi.
⁴⁵ Aralarına sinek sürüleri gönderdi ve kendilerini yediler;
Ve kurbağalar gönderdi ve kendilerini yok ettiler.
⁴⁶ Onların mahsulünü tırtıla,
Ve onların emeğini çekirgeye verdi.
⁴⁷ Bağlarını dolu ile,
Ve cemiz ağaçlarını kırağı ile öldürdü.
⁴⁸ Hayvanlarını doluya,
Sürülerini yakıcı yıldırımlara verdi.
⁴⁹ Onlara karşı öfkesinin kızgınlığını,
Hiddeti, hışmı ve sıkıntıyı,
Bir alay şer meleklerini, gönderdi.
⁵⁰ Öfkesine yol açtı;
Canlarını ölümden esirgemedi,
Ve hayatlarını vebaya verdi,
⁵¹ Ve Mısırda bütün ilk doğanları,
Hamın çadırlarında kuvvetlerinin ilkini vurdu.
⁵² Fakat kendi kavmını koyunlar gibi götürdü,
Ve çölde onları sürü gibi güttü.
⁵³ Onları emniyetle yürüttü, ve korkmadılar;
Fakat onların düşmanlarını deniz örttü.
⁵⁴ Ve onları makdisinin sınırına,
Sağ elinin edindiği bu dağa getirdi.

⁵⁵ Önlerinden milletleri de kovdu,
Pay olarak onları ölçü ile böldü,
Ve onların çadırlarında İsrail sıptlarını oturttu.
⁵⁶ Onlar ise, Yüce Allahı denediler ve isyan ettiler,
Ve onun şehadetlerini tutmadılar.
⁵⁷ Ataları gibi geri döndüler ve hainlik ettiler;
Aldatıcı yay gibi iğri gittiler.
⁵⁸ Yüksek yerleriyle onu öfkelenlendirdiler,
Ve oyma putları ile onu kıskandırdılar.
⁵⁹ Allah işitti ve gazaplandı,
İsrailden çok ikrah etti;
⁶⁰ Ve insanlar arasında kurduğu çadırı,
Şilo meskenini bıraktı;
⁶¹ Ve kuvvetini sürgüne,
Güzelliğini hasmın eline bıraktı.
⁶² Ve kavmını kılıca verdi,
Mirasına gazaplandı.
⁶³ Yiğitlerini ateş yedi,
Kızlarına da düğün türküsü söylenmedi.
⁶⁴ Kâhinleri kılıçla düştüler,
Ve dul karıları ağlamadı.
⁶⁵ O zaman Rab, uyanan adam gibi,
Şaraptan bağırın yiğit gibi uyandı.
⁶⁶ Hasımlarını vurup geri attı;
Onlara ebedî bir yüzkarası verdi.
⁶⁷ Ve Yusuf çadırını istemedi,
Efraim sıptını da seçmedi,
⁶⁸ Ancak Yahuda sıptını,
Sevdiği Sion dağına seçti.
⁶⁹ Makdisini yükseklikler gibi,
Ve ebediyen kurduğu dünya gibi, bina etti.
⁷⁰ Ve kulu Davudu seçti;
Onu koyun ağıllarından aldı;
⁷¹ Kavmı Yakubu ve mirası İsraili gütmek için,
Onu emzikli koyunların ardından getirdi.
⁷² Yüreğinin kemaline göre onlara çoban oldu,
Ve ellerinin meharetile onları güttü.

MEZMUR 79

Asafın Mezmurudur.

EY Allah, milletler senin mirasına girdi;
Mukaddes mabedini murdar ettiler;
Yeruşalimi taş yığınlarına döndürdüler,

² Kullarının leşlerini yiyecek diye gök kuşlarına,
Müttakilerinin etini yerin canavarlarına verdiler.
³ Yeruşalim çevresinde kanlarını su gibi akıttılar,
Ve onları gömen yoktu.
⁴ Komşularımıza bir yüzkarası,
Çevremizdekilere eğlence ve gülünç olduk.
⁵ Ne vakte kadar, ya RAB? ebediyen gazap edecek misin?
Kıskançlığın ateş gibi yanacak mı?
⁶ Seni bilmiyen milletler üzerine,
İsmi çağırılmayan ülkeler üzerine gazabını dök.
⁷ Çünkü onlar Yakubu yedi,
Ve onun yurdunu çöl ettiler.
⁸ Atalarımızın fesatlarını bize karşı anma;
Rahmetlerin bizi tez karşılasın;
Çünkü biz çok alçaldık.
⁹ Ey kurtuluşumuzun Allahı, isminin izzeti uğruna bize yardım et;
Bizi kurtar, ve ismin uğruna suçlarımızı bağışla.
¹⁰ Niçin milletler desin: Nerede onların Allahı?
Kullarının dökülmüş kanlarının öcu
Milletler arasında, gözümüzün önünde bilinsin.
¹¹ Mahpusun iniltisi senin önüne erişsin,
Ölüm oğullarını kudretinin büyüklüğüne göre kayır;
¹² Komşularımızın seni rüsvay ettikleri rüsvaylığı,
Onların bağrına, yedi kat olarak, iade et, ya Rab.
¹³ Ve biz, senin kavmin, otlığının koyunları,
Sana ebediyen şükrederiz;
Hamdini nesilden nesle anlatırız.

MEZMUR 80

Musikacıbaşı için. Şoşannim Edut üzre, Asafın Mezmurudur.

EY İsrailin çobanı, kulak ver,
Sen ki, Yusufu sürü gibi güdüyorsun,
Sen ki, kerubiler üzerinde oturmaktasın, nurunu saç.
² Efraim ve Benyamin ve Manasse önünde ceberrutunu uyandır,
Ve bizi kurtarmağa gel.
³ Ey Allah, bizi döndür;
Ve yüzünü parlat, biz de kurtuluruz.

⁴ Ya RAB, orduların Allahı,
Kavminin duasına karşı, ne vakte kadar gazaplanacaksın?
⁵ Sen onlara gözyaşı ekmeği yedirdin,
Ve onlara büyük ölçekle gözyaşı içirdin.
⁶ Bizi komşularımıza çekişmeye vesile ettin;

Düşmanlarımız da aralarında eğleniyorlar.

⁷ Ey orduların Allahı, bizi döndür;
Ve yüzünü parlat, biz de kurtuluruz.

⁸ Mısırdan bir asma çubuğu getirdin;
Milletleri kovdun, ve onu diktin.

⁹ Onun önünü hazırladın,
Ve derin kök saldı, ve memleketi doldurdu.

¹⁰ Dağlar onun gölgesile,
Allahın erz ağaçları onun dalları ile örtüldü.

¹¹ Dallarını denize kadar,
Ve filizlerini Irmağa kadar saldı.

¹² Onun duvarlarını niçin yıktın,
Şöyle ki, yoldan geçenlerin hepsi onu koparıyor?

¹³ Orman domuzu onu bozuyor,
Ve yaban canavarları ondan yiyorlar.

¹⁴ Ey orduların Allahı, yalvarıyoruz, dön;
Göklerden bak da gör, ve bu asmayı,

¹⁵ Sağ elinin diktiği çubuğu,
Ve kendin için kuvvetlendirdiğin filizi yokla.

¹⁶ Ateş ile yanmıştır, kesilmiştir;
Yüzünün azarlamasından yok olmaktalar.

¹⁷ Senin elin, sağ elinin adamı üzerinde,
Kendin için kuvvetlendirdiğin insan oğlu üzerinde olsun.

¹⁸ Ve biz senden geri dönmiyeceğiz;
Bizi dirilt ve senin ismini çağıracağız.

¹⁹ Ya RAB, orduların Allahı, bizi döndür;
Yüzünü parlat, biz de kurtuluruz.

MEZMUR 81

*Musikacıbaşı için. Gittit üzre,
Asafın Mezmurudur.*

KUVVETİMİZ olan Allaha yüksek sesle terennüm edin;
Yakubun Allahına sevinçle bağırın.

² Bir mezmur yükseltin,
Ve tefi, tatlı sesli çenk ve santuru getirin.

³ Yeni ayda, bedir vaktinde,
Bayramımız gününde, boru çalın.

⁴ Çünkü bu, İsraille bir kanundur,
Ve Yakubun Allahının hükmüdür.

⁵ Mısır diyarına karşı çıktığı zaman,
Onu Yusuf'ta bir şahadet olarak koydu;
Orada bilmediğim bir dil işittim.

⁶ Onun omuzunu yükten uzaklaştırdım;
Elleri küfeden azat oldu.
⁷ Sıkıntıda çağırdın ve seni kurtardım;
Gök gürlemesi örtüsünde sana cevap verdim;
Meriba sularında seni denedim.[*Sela*
⁸ Dinle, ey kavmım, ve sana şahadet edeceğim;
Ey İsrail, eğer beni dinlersen!
⁹ Sende yabancı ilâh olmayacak;
Ve ecnebî bir ilâha tapmıyacaksın.
¹⁰ Seni Mısır diyarından çıkaran,
Senin Allahın, RAB, ben im;
Ağzını iyice aç da onu doldurayım.
¹¹ Fakat kavmım sesimi işitmedi;
Ve İsrail beni istemedi.
¹² Ben de onları yüreklerinin inadına bıraktım,
Ta ki, onlar kendi öğütlerince yürüsünler.
¹³ Keşke kavmım beni dinleseydi,
Ve İsrail benim yollarımda yürüseydi!
¹⁴ Düşmanlarını çabuk alçaltırdım.
Ve elimi hasımlarına karşı çevirirdim.
¹⁵ RABDEN nefret edenler ona boyun iğlerdi,
Fakat onların vakti ebedî olurdu.
¹⁶ Ve ona buğdayın âlâsını yedirirdim;
Ve seni kayadan bal ile doyururdum.

MEZMUR 82

Asafın Mezmurudur.

ALLAHIN cemaatinde Allah durur;
İlâhlar arasında hükmeder.
² Ne vakte kadar haksız hüküm vereceksiniz,
Ve kötülere saygı göstereceksiniz?
[*Sela*
³ Zaifin ve yetimin davasını görün;
Düşküne ve yoksula adalet edin.
⁴ Zaifi ve fakiri çekip kurtarın;
Onları kötüler elinden azat edin.
⁵ Bilmezler ve anlamazlar;
Karanlıkta gezmekteler;
Yerin bütün temelleri sarsıldı.
⁶ Ben dedim: Siz ilâhlarsınız,
Ve hepiniz Yüce Olanın oğullarısınız.
⁷ Fakat insan gibi öleceksiniz;
Ve reislerden biri gibi düşeceksiniz.

⁸ Kalk, ey Allah, yeryüzüne hükmet;
Zira milletlerin hepsine sen varis olacaksın.

MEZMUR 83

İlâhi. Asafın Mezmurudur.

EY Allah, sen susma;

Sakit ve sakin durma, ey Allah.

² Çünkü işte, düşmanların gürültü ediyor;

Ve senden nefret edenler baş kaldırdılar.

³ Senin kavmına karşı hileli meclis kuruyorlar,

Ve koruduğun kimselere karşı öğütleyiyorlar.

⁴ Gelin, onları yok edelim, millet olmasınlar,

İsrailin adı artık anılmasın, dediler.

⁵ Çünkü onlar yürek birliğile öğütleytiler;

Sana karşı ahit kestiler;

⁶ Edom çadırları ve İsmailîler;

Moab ve Hacerîler;

⁷ Gebal ve Ammon ve Amalek;

Filistin ile Sur ahalisi;

⁸ Aşur da onlarla birleşti;

Lût oğullarına yardım ettiler.[*Sela*

⁹ Bunlara, Midyana,

Kişon vadisinde, Siseraya, Yabine yaptığın gibi yap.

¹⁰ Onlar En-dorda helâk oldular,

Toprak için gübre oldular.

¹¹ Eşrafını Oreb ve Zeeb gibi,

Evet, bütün beylerini Zebah ve Tsalmunna gibi yap;

¹² Onlar ki: Allahın yurtlarını

Kendimize mülk edinelim, dediler.

¹³ Ey Allahım, onları toz kasırgası gibi,

Yel önünde saman çöpü gibi yap.

¹⁴ Ormanı yakan ateş gibi,

Ve dağları tutuşturan alev gibi,

¹⁵ Böylece onları fırtınan ile kov,

Ve kasırgan ile onları dehşete koy.

¹⁶ Onların yüzlerini utanç ile doldur,

Ta ki, senin ismini arasınlar, ya RAB.

¹⁷ Ebediyen utansınlar ve şaşkın olsunlar;

Rüsvay olsunlar ve yok olsunlar;

¹⁸ Ta ki, bilsinler, sen ki ismin RABDİR,

Bütün dünya üzerinde yalnız sen Yücesin.

MEZMUR 84

*Musikacıbaşı için. Gittit üzre,
Korah oğullarının Mezmurudur.*

EY orduların RABBİ,

Meskenlerin ne sevimlidir!

² Canım RABBİN avlularını özliyor, hattâ bayılıyor;
Yüreğim ve bedenim hay Allahı sevinçle terennüm ediyor.

³ Serçe bile kendisine bir ev,
Ve yavrularını koysun diye, kırlangıç kendisine bir yuva olarak
Senin mezbahlarını buldular,

Ey orduların RABBİ, Kırılım, ve Allahım.

⁴ Senin evinde oturanlar ne mutludur!

Daima sana hamdederler.[*Sela*

⁵ Kuvveti sende olan adam ne mutludur!

Sion yolları onun yüreğindedir.

⁶ Ağlayış vadisinden geçerken, orasını kaynaklar yeri ederler;
İlk yağmur da onu bereketlerle kaplar.

⁷ Gittikçe kuvvetlenirler;

Her biri Sionda Allahın önünde görünür.

⁸ Ya RAB, orduların Allahı, duamı dinle;

Ey Yakubun Allahı, kulak ver.[*Sela*

⁹ Ey kalkanımız olan Allah, bak,

Ve mesihinin yüzünü gör.

¹⁰ Çünkü avlularında bir gün, bin günden iyidir.

Kötülük çadırlarında oturmaktansa,

Allahın evinde eşikte durmak benim için iyidir.

¹¹ Çünkü, RAB Allah güneştir ve kalkandır;

RAB inayet ve izzet verir;

Kemalde yürüyenlere hiç bir iyiliği esirgmez.

¹² Ey orduların RABBİ,

Sana güvenen adam ne mutludur!

MEZMUR 85

Musikacıbaşı için. Korah oğullarının Mezmurudur.

YA RAB, diyarından razı oldun;

Yakubu sürgünden geri getirdin.

² Kavminin fesadını bağışladın;

Bütün suçlarını örttün.[*Sela*

³ Bütün gazabını yatıştırdın;

Öfkenin kızgınlığından geri döndün.

⁴ Ey kurtuluşumuzun Allahı, bizi döndür,

Ve bize olan öfkeni dindir.

⁵ Bize ebediyen mi öfkeleneceksin?

Öfkeni devirden devre mi uzatacaksın?

⁶ Kavmın sende sevinsin diye
Bizi yine diriltmiyecek misin?
⁷ Ya RAB, inayetini bize göster,
Ve kurtarışımı bize ver.
⁸ RAB Allah ne söyleyecek, dinliyeyim;
Çünkü kavmına ve müttakilerine selâmet söyleyecek;
Fakat onlar yine akılsızlığa dönmesin.
⁹ Gerçek onun kurtarışı kendisinden korkanlara yakındır,
Ta ki, izzet diyarımızda otursun.
¹⁰ İnayet ve hakikat kavuştular;
Salâh ve selâmet öpüştüler.
¹¹ Hakikat yerden bitecektir;
Ve adalet gökten bakacak.
¹² Gerçek, RAB iyilik verecektir;
Diyarımız da mahsulünü verecek.
¹³ Adalet onun önünde yürüyecektir,
Ve adımlarının izini bize yol edecek.

MEZMUR 86

Davudun bir Duasıdır.

YA RAB, kulağımı iş ve bana cevap ver;
Çünkü ben hakir ve fakirim.
² Canımı koru, çünkü müttakiyim ben,
Ey Allahım, sana güvenen kulunu sen kurtar.
³ Bana acı, ya Rab;
Çünkü bütün gün seni çağırırmaktayım.
⁴ Kulunun canını sevindir;
Çünkü canımı sana yükseltiyorum, ya Rab.
⁵ Çünkü, ya Rab, iyisin, ve bağışlıyan sensin,
Ve bütün seni çağırana çok inayetlisin.
⁶ Ya RAB, duama kulak ver;
Yalvarışlarımın sesini işit.
⁷ Sıkıntım gününde seni çağırırım;
Çünkü bana cevap verirsin.
⁸ İlâhlar arasında senin gibi yoktur, ya Rab;
Ve senin işlerine benzeyen iş yoktur.
⁹ Bütün yarattığın milletler gelecekler,
Ve önünde secde kılacaklar, ya Rab;
Ve ismine izzet vereceklerdir.
¹⁰ Çünkü büyüksün ve şaşılacak işler yapan sensin;
Yalnız Allah sensin.
¹¹ Ya RAB, yolunu bana öğret;
Senin hakikatinde yürüyeyim;

İsminden korkmak için yüreğimi tek kıl.

¹² Ya Rab Allahım, bütün yüreğimle sana hamdedeyim;

Ve daima ismine izzet vereyim.

¹³ Çünkü bana karşı inayetin büyüktür;

Ve canımı derin ölümler diyarından kurtardın.

¹⁴ Ey Allah, kibirliler bana karşı kalktılar,

Ve zorbalara takımı canımı aradılar,

Ve seni önlerine koymadılar.

¹⁵ Sen ise, ya Rab, rahîm ve rauf Allahsın,

Çok sabırlısın, inayetin ve hakikatin çoktur.

¹⁶ Bana dön de bana acı;

Senin kuvvetini kuluna ver,

Ve kendi cariyesinin oğlunu kurtar.

¹⁷ İyilik için bana bir alâmet göster,

Ta ki, benden nefret edenler görsünler ve utansınlar,

Çünkü sen, ya RAB, bana yardım ettin ve beni teselli ettin.

MEZMUR 87

Korah oğullarının Mezmurudur. İlâhi.

ONUN temeli mukaddes dağlardadır.

² Yakubun bütün meskenlerinden aşırı,

RAB Sion kapılarını sever.

³ Senin için izzet sözleri söylenir,

Ey Allah şehri.[Sela

⁴ Beni bilenler arasında Rahabı ve Babilî anayım;

İşte, Filistin, ve Sur ile Habeş ili;

Bu adam orada doğmuştur.

⁵ Ve Sion için denilecek: Bu adam ve şu adam orada doğmuştur;

Ve Yüce Olan kendisi onu pekiştirecektir.

⁶ RAB milletleri yazdığı zaman,

Bu orada doğmuştur diye, sayacaktır.

[Sela

⁷ Okuyanlar da saz çalanlar da:

Bütün pınarlarım sendedir, diyeceklerdir.

MEZMUR 88

Korah oğullarının Mezmurudur. İlâhi. Musikacıbaşı için. Mahalat Leannot üzre, Ezrahî Hemanın Maskilidir.

YA RAB, kurtuluşum Allahı,

Gündüz ve gece senin önünde feryat ettim.

² Duam senin önüne ersin;

Feryadıma kulağımı iğ.

³ Çünkü canım belâlara doymuştur,

Ve hayatım ölüler diyarına yaklaştı.
4 Çukura inenlerle sayılmaktayım;
Yardımcısı olmıyan adam gibiyim,
5 Ölüler arasına atılmış,
Artık anmadığın
Ve senin elinden ayrılmış,
Kabirde yatan öldürülmüş olanlar gibiyim.
6 Beni en derin çukura,
Karanlıklara, derinliklere koydun.
7 Gazabın üzerime çöktü,
Ve bütün dalgalarınla beni ezdin.YHS-3ç[Sela
8 Tanıdıklarımı benden uzaklaştırdın;
Beni onlara iğrenç ettin;
Kapatıldım, ve çıkamıyorum.
9 Düşkünlükten gözlerim sönüyor;
Her gün seni çağırdım, ya RAB;
Sana ellerimi açtım.
10 Ölülere mi hârikalar edeceksin?
Ölülerin gölgeleri mi kalkacak da sana hamdedecekler?[Sela
11 Senin inayetin kabirde,
Ve sadakatin Helâk yerinde ilân olunur mu?
12 Hârikaların karanlıkta,
Ve adaletin unutmaya diyarında bilinir mi?
13 Fakat ben, ya RAB, seni imdada çağırdım;
Ve duam sabahlayın seni karşılar.
14 Niçin, ya RAB, canımı kendinden atıyorsun?
Niçin yüzünü benden gizliyorsun?
15 Ben düşkünüm, ve gençliğimden beri ölmekteyim;
Senin dehşetlerini çeçtim, şaşkın oldum.
16 Üzerimden gazabının şiddeti geçti;
Korkuların beni yok ettiler.
17 Bütün gün sular gibi çevremi sardılar;
Ve hep birden beni kuşattılar.
18 Seveni ve dostu benden uzaklaştırdın,
Tanıdıklarım da karanlıktadır.

MEZMUR 89

Ezrahî Eytanın Maskilidir.

RABBİN inayetlerini ebediyen terennüm edeyim;
Senin sadakatini bütün nesillere ağzımla bildireyim.
2 Çünkü dedim: İnayet ebediyen bina edilir;
Gökler — sadakatini onlarda durdurursun.
3 Seçtiğim ile ahit kestim,

Kulum Davuda and ettim:

⁴ Senin zürriyetini ebediyen durduracağım,
Ve tahtını bütün nesiller için kuracağım.[Sela

⁵ Ve gökler senin hârikalarını, ya RAB,
Sadakatini de, mukaddeslerin cemaatinde sena ederler.

⁶ Zira, asümanda RABBE muadil olan,
Allah oğulları arasında RABBE benziyen kimdir?

⁷ Mukaddesler meclisinde çok heybetli bir Allahtır,
Ve çevresinde olanların hepsinden korkunçtur.

⁸ Ya RAB, orduların Allahı,
Senin gibi kudretli olan kimdir, ya RAB?
Sadakatin de çevreindedir.

⁹ Denizin gururuna sen hükmeylesin;
Dalgalar kabardıkça, onları sen yatıştırırsın.

¹⁰ Sen Rahabı öldürülmüş adam gibi ezdin;
Kuvvetinin bazusu ile düşmanlarını dağıttın.

¹¹ Gökler senindir, yer de senin;
Dünya ve onun dolusu — onları sen kurdun.

¹² Şimal ve cenup — onları sen yarattın;
Tabor ve Hermon senin isminle sevinirler.

¹³ Senin güçlü bazun var;
Elin kuvvetlidir, sağ elin yüksektir.

¹⁴ Senin tahtının temeli adalet ve haktır;
İnayet ve hakikat yüzün önünde yürür.

¹⁵ Meserret sesini bilen kavma ne mutlu!
Yüzünün nurunda yürürler, ya RAB.

¹⁶ Bütün gün senin isminle sevinirler;
Ve adaletin ile yükselirler.

¹⁷ Çünkü onların kuvvetinin izzetisin;
Ve senin rızan ile kudretimiz yükselir.

¹⁸ Çünkü kalkanımız RABBİNDİR;
Kıralımız da İsrail Kuddûsunundur.

¹⁹ O zaman müttakilerine rüyet içinde söyleyip dedin:
Bir yiğidin üzerine yardım etmeği koydum;

Kavm arasından seçilmiş olanı yükselttim.

²⁰ Kulum Davudu buldum;
Mukaddes yağımla onu meshettim;

²¹ Elim onunla duracak,
Bazum da onu kuvvetlendirecektir.

²² Düşman ondan haraç almıyacak,
Ve kötülük oğlu onu alçaltmıyacaktır.

²³ Önünde hasımlarını kıracağım,
Ve ondan nefret edenleri vuracağım.

²⁴ Fakat sadakatim ve inayetim onunla olacak;
Ve benim ismimle onun kudreti yükselecektir.

²⁵ Elini de deniz üzerine,
Sağ elini ırmaklar üzerine koyacağım.

²⁶ O beni çağıracak: Sensin Babam,
Allahım, ve kurtuluşum kayası.

²⁷ Ben de onu ilk oğlum,
Dünya kırallarının en yükseği kılacağım.

²⁸ Onun için inayetimi ebediyen tutacağım;
Ve ahdim onun ile sabit olacak.

²⁹ Onun zürriyetini de ebedî,
Ve tahtını göklerin günleri gibi kılacağım.

³⁰ Eğer oğulları şeriatimi bırakırlarsa,
Ve hükümlerim ile yürümezlerse;

³¹ Eğer kanunlarımı bozarlarsa,
Ve emirlerimi tutmazlarsa;

³² O zaman onların isyanlarını değnekle,
Ve fesatlarını kötekler ile yoklarım.

³³ Fakat inayetimi ondan geri almam,
Ve sadakatimi yalana döndürmem.

³⁴ Ahdimi bozmam,
Ve dudaklarımdan çıkanı değiştirmem.

³⁵ Bir kere kudsiyetim üzerine and ettim:
Davuda yalan söylemeyeceğim;

³⁶ Onun zürriyeti ebediyen,
Ve tahtı karşımda güneş gibi duracaktır.

³⁷ Ebediyen duran ay gibi,
Ve asümanda sadık şahit gibi olacaktır.

[Sela

³⁸ Fakat, sen bıraktın ve kendinden attın,
Kendi mesihine gazap ettin.

³⁹ Kulunun ahdinden nefret ettin;
Onun tacını toprakta kirllettin.

⁴⁰ Bütün duvarlarını yıktın;
Hisarlarını viran ettin.

⁴¹ Yoldan geçenlerin hepsi onu soymaktalar;
Komşuları için utanılacak bir şey oldu.

⁴² Hasımlarının sağ elini yükselttin;
Bütün düşmanlarını sevindirdin.

⁴³ Kılıcının ağzını da döndürdün,
Ve onu cenkte durdurmadın.

⁴⁴ Onun parlaklığını bitirdin,
Ve tahtını yere çaldın.

- ⁴⁵ Gençliğinin günlerini kısalttın;
Üzerini utanç ile örttün.[*Sela*
- ⁴⁶ Ne vakte kadar, ya RAB? ebediyen mi gizleneceksin?
Ne vakte kadar gazabın ateş gibi yanacak?
- ⁴⁷ Ömrüm ne kadar kısadır, hatırla;
Bütün âdem oğullarını ne boş şey için yaratmışsın!
- ⁴⁸ Yaşayıp da ölümü görmiyen,
Ölüler diyarı elinden canını kurtaran adam kimdir?[*Sela*
- ⁴⁹ Sadakatinle Davuda and ettiğin
Önceki inayetlerin nerede, ya Rab?
- ⁵⁰ Kullarının rüsvaylığını hatırla, ya Rab;
Bütün kuvvetli kavmların sitemini bağrımda taşımaktayım;
- ⁵¹ Senin düşmanların onunla tahkir ettiler, ya RAB,
Onunla mesihinin izlerini tahkir ettiler.
- ⁵² RAB ebediyen mubarek olsun. Amin, ve Amin.